

GRUPA V piątek 15.05.2020 rok

Witamy serdecznie Dzieci i Rodziców z grupy V. Ze względu na zaistniałą sytuację nie możemy przychodzić do pracy i bezpośrednio w przedszkolu prowadzić zajęć dydaktycznych. Dlatego też za pomocą naszej strony internetowej przedszkola będziemy przekazywać informacje dotyczące działań edukacyjnych. Prosimy Rodziców o współpracę z naszą grupą i wspólną edukację. Pozdrawiamy Serdecznie Dzieci i Rodziców. Nauczycielki z grupy V.

Pani Agata i Pani Marta.

TEMAT TYGODNIA (11 - 15.05.2020rok) Wrażenia i uczucia.

Cele ogólne:

Doskonalenie umiejętności odróżniania emocji i podawania ich nazw, doskonalenie umiejętności wyrażania uczuć w niewerbalny sposób,

Prosimy Rodziców o przesyłanie zdjęć prac dzieci na adres ps.36grupa5@onet.pl

Zdjęcia będą umieszczane na naszej stronie internetowej.

Prosimy przysyłać zdjęcia w układzie poziomym. Dziękujemy.

Nieśmiałe dziecko – jak wzmocnić pewność siebie u malucha.

Nieśmiałe dziecko to takie, któremu brakuje pewności siebie. To poczucie buduje się u dziecka od najmłodszych lat i to jakie ono będzie, uzależnione jest przede wszystkim od rodziców. Dziecko, które jest nieśmiałe, nie umie radzić sobie z porażkami i nie jest ciekawe nowych wyzwań, a jego samoocena jest niska. Wynikać może ona ze sposobu, w jaki rodzice traktują malucha oraz komunikatów wypowiedzianych na temat dziecka. Zobacz jak zbudować u dziecka pewność siebie i sprawić, by nie było nieśmiałe, wstydlive i strachliwe.

Ostrożnie z krytyką i pochwałami.

Akceptuj i podchodź ze zrozumieniem.

Nie stawiaj za wysoko poprzeczki.

Ucz na błędach.

„Przygoda ołówka” bajka terapeutyczna.

Kiedy dziecko nie wierzy w siebie i jest nieśmiałe.

A było to tak: W sklepie papierniczym wśród różnych przedmiotów leżał sobie kolorowy piórnik, który nie mógł się doczekać, aż ktoś go kupi. Pewnego dnia do sklepu razem z mamą przyszła mała Zuzia, która kupiła piórnik i powiedziała, że razem z nim będzie chodzić do przedszkola. W piórniku mieszkalem ja, szary ołówek, obok kolorowe kredki, pisaki, gumka do mazania, nożyczki, linijka, temperówka, długopis i pędzelek. Nasze mieszkanie było bardzo kolorowe, wprost bajecznie kolorowe, każdy miał swoje miejsce, równo poukładane kredki pyszniły się swoimi barwnymi łebkami. Pachnąca gumka roztaczała zapach i wykrzykiwała, że mają być grzeczne, bo inaczej to ją popamiętają! Pisaki wystrojone w śliczne czapeczki już szykowały się do rysowania, nożyczki do cięcia, linijka do podkreślania, temperówka do strugania, długopis do pisania, a pędzel do malowania. Naszego domku strzegł suwak, który zamykał i otwierał piórnik. Nocą często wyobrażaliśmy sobie, jak to będzie i kto z nas pierwszy zobaczy przedszkole, kto pierwszy będzie rysował, malował, wycinał? Kolorowe kredki przechwalały się, która z nich jest najpiękniejsza, pisaki chichotały i zaczęły wyśmiewać się ze mnie. Zrobiło mi się smutno, że takiego szaraka nikt nie będzie brał do rysowania. Aż wreszcie nadszedł ten dzień. Suwak często otwierał swe drzwi, co rusz wychodziły kredki i inne przybory. Przez uchyloną szparę słychać było gwar, śmiechy, muzykę, tylko ja jeszcze nie widziałem przedszkolnej Sali. Zacząłem zastanawiać się, dlaczego Zuzia mnie nie wybiera, było mi smutno i z boku przyglądałem się wesołym przyborom. Kolejnego dnia Zuzia wyciągnęła mnie nareszcie z piórnika, zrobiłem

kreseczkę, laseczkę i już chciałem narysować pieska, wtem z piórnika wypadła pachnąca gumka i zniszczyła wszystko to, co narysowałem. Było mi bardzo smutno, poczułem się źle, chciało mi się płakać, przecież wydawało mi się, że umiem rysować. Mijały kolejne dni w przedszkolu, a ja wciąż siedziałem uwięziony w swojej przegródce. Nocą wszystkie przybory zmęczone po całodziennej pracy smacznie spały, a ja kręciłem się z boku na bok i nie mogłem zasnąć. Tylko poczciwy suwak otwierał swe drzwi i mówił do mnie: „Nie martw się, będzie dobrze, przyjdzie czas, że będziesz najważniejszy dla Zuzi, na pewno...” I tak się stało. Nazajutrz w przedszkolu pani powiedziała do dzieci: „Dzisiaj potrzebne wam będą tylko ołówki, będziemy rysować szlaczki.” Gdy Zuzia wzięła mnie do ręki, byłem tak roztrzęsiony, że aż się zламаłem. Wtedy to suwak szybko się rozsunął i wypchnął temperówkę, która w mig mnie zaostrzyła. I już roztańczyłem się na kartce –kółeczka, kreseczki, laseczki to moja specjalność. I nie tylko, bo odtąd Zuzia nie mogła się obejść bez mojej pomocy. Rysowaliśmy portrety wszystkich członków rodziny Zuzi, szarugi jesiennego deszczu, a nawet kopalnię.

Było wspaniale.

Teraz już wiem, że jestem ważny, a nawet niezbędny.

Jestem po prostu szczęściarzem!

Weż ołówek i napisz po śladzie.

The worksheet contains 12 rows of tracing patterns:

- Row 1: A continuous zigzag line.
- Row 2: Eight individual circles.
- Row 3: A continuous wavy line with rounded peaks.
- Row 4: A continuous series of connected U-shaped curves.
- Row 5: A continuous sine wave.
- Row 6: A continuous series of connected arches.
- Row 7: A continuous series of connected ovals.
- Row 8: Eight individual squares.
- Row 9: Eight individual triangles.
- Row 10: Eight individual spirals.
- Row 11: Ten individual X-shapes.

www.fiche-maternelle.com

Praca dzieci 3 – letnie zadania na piątek 15.05.2020 rok

Ada O. Tomek P. Ewa G. Gabi J. G. Emil S. Augustyn B. Marysia M. Kuba R.

Bartek B.

Bajka dla dzieci o emocjach. Na Ubulandii - podobnie jak na Ziemi
- gości zarówno radość jak i smutek,
a odczuwanie różnych emocji i doznań stanowi codzienny element życia.
Ponieważ Ubu nie do końca zdążył oswoić się z bogactwem uczuć występującym
na Ziemi, Pola postanowiła dokładnie mu wszystko wyjaśnić...

Bajka dla dzieci o emocjach.

<https://www.youtube.com/watch?v=TcLK9ZBUds>

Trening autogenny - A. Polender

Tekst bajeczki-instrukcji powinien być wypowiedzany tonem bardzo ciepłym, spokojnie, powoli. Przebieg: prowadzący prosi, aby dziecko położyło się na wznak. A. Polender proponuje, by przed rozpoczęciem ćwiczeń pobudzić motywację dziecka krótkim wstępem. Na przykład: "teraz będziemy się bawić w misia (zajęczka, pieska, kotka itp.). To bardzo przyjemna zabawa. Jeśli potrafisz stać się misiem i robić wszystko to, co on robi, to będziesz się tak dobrze czuł jak miś, a potem będziesz taki jak on wesoły i zadowolony. Po tym wstępie przystępujemy do opowiadania dzieciom bajeczki-instrukcji. Oto przykładowa jej treść: "Mały, maleńki, puszysty Miś, z miękkimi włoskami i czarnym noskiem, mieszkał z mamusią i tatusiem, i jeszcze mniejszym od siebie braciszkiem w wielkim, ciemnym lesie.

Wszyscy pracowali całe lato nad przygotowaniem domku na zimę i nad zgromadzeniem zapasów jedzenia. Bo jak śnieg spadnie, to żadnego owocu, listka, a nawet korzonka do jedzenia już się nie znajdzie.
Dziś nasz mały Miś napracował się bardzo. Ze zmęczenia aż bołą go rączki i nóżki.

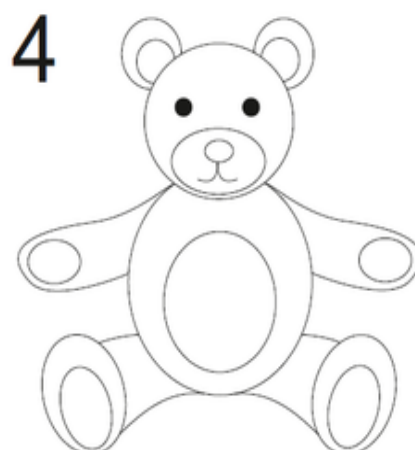
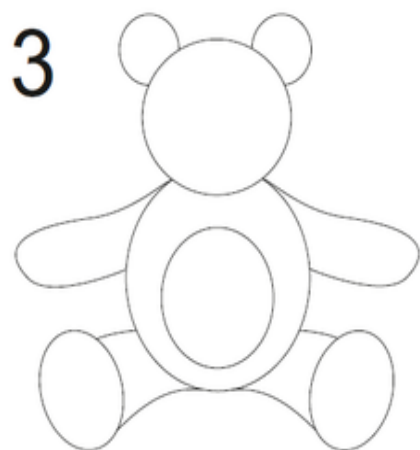
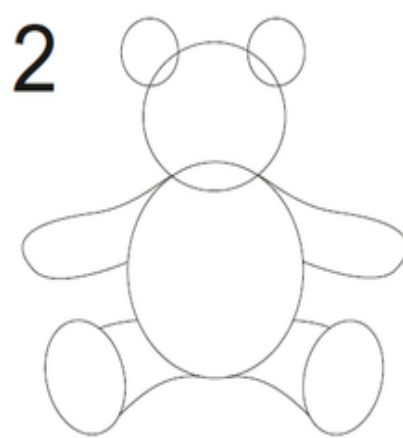
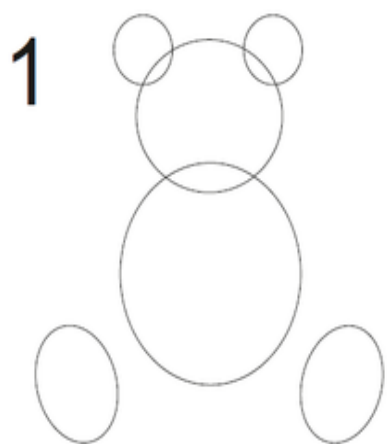
A tu mamusia wyszła i Miś nie może się jeszcze położyć i odpocząć, bo musi pilnować swego małego braciszka. Robi się już ciemno, a mamusi jeszcze nie ma. Miś niecierpliwi się i niepokoi. Co się stało?. Ale oto mamusia wraca! Jak dobrze! Teraz może odpocząć. Mały Miś układa się na pościeli z pachnącego sianka. Pod głowę kładzie poduszeczkę z miękkiego mchu. Teraz Miś wyciąga się na pościeli.

Zamyka oczy. Rączki kładzie swobodnie i wygodnie wzdłuż ciała. Nóżki są wyprostowane, leżą swobodnie. Jak dobrze i spokojnie jest Misiowi. Miś czuje, że jego rączka staje się ciężka, o! jaka ciężka!. Jakby była z kamienia. Miś nie może jej podnieść. Rączka leży bezwładnie i jest taka ciężka, jakby w ziemię chciała się zapaść. Teraz druga rączka staje się ciężka, o! jaka ciężka! Jakby była z kamienia. Miś nie może jej podnieść. Rączka leży bezwładnie i jest taka ciężka, jakby w ziemię chciała się zapaść. A teraz Miś czuje, że jego nóżka staje się ciężka, jakby zmieniła się w bryłę z kamienia. Nóżka jest taka ciężka, że zapaść się chce w ziemię. I druga nóżka robi się teraz ciężka i chce zamienić się w bryłę z kamienia. Druga nóżka jest już taka ciężka, że Miś nie może jej unieść do góry. Obie rączki i nóżki są ciężkie, bezwładne, ale Misiowi jest dobrze, przyjemnie. Miś jest spokojny, odpoczywa, słucha jak wiatr szeleści liśćmi. Ale oto Miś spostrzega, że jego rączka zrobiła się ciepła. Jest taka ciepła, jakby na nią słońeczko padało i ogrzewało ją swymi promieniami. Obie rączki są ciepłutkie. Jest im przyjemnie. Promienie słońeczka przesuwają się na nóżki. Najpierw jedna nóżka robi się rozkosznie ciepła, teraz druga nóżka jest ciepłutka. Miś jest rozleniwiony, nic mu się robić nie chce, jest mu dobrze, przyjemnie, spokojnie. O żeby tak dłużej leżeć i słuchać tylko tej ciszy i wiatru, co szeleści listkami!. Miś leży spokojnie, jest mu dobrze, rączki i nóżki są ciężkie i ciepłe. Jest dobrze, przyjemnie i spokojnie ".

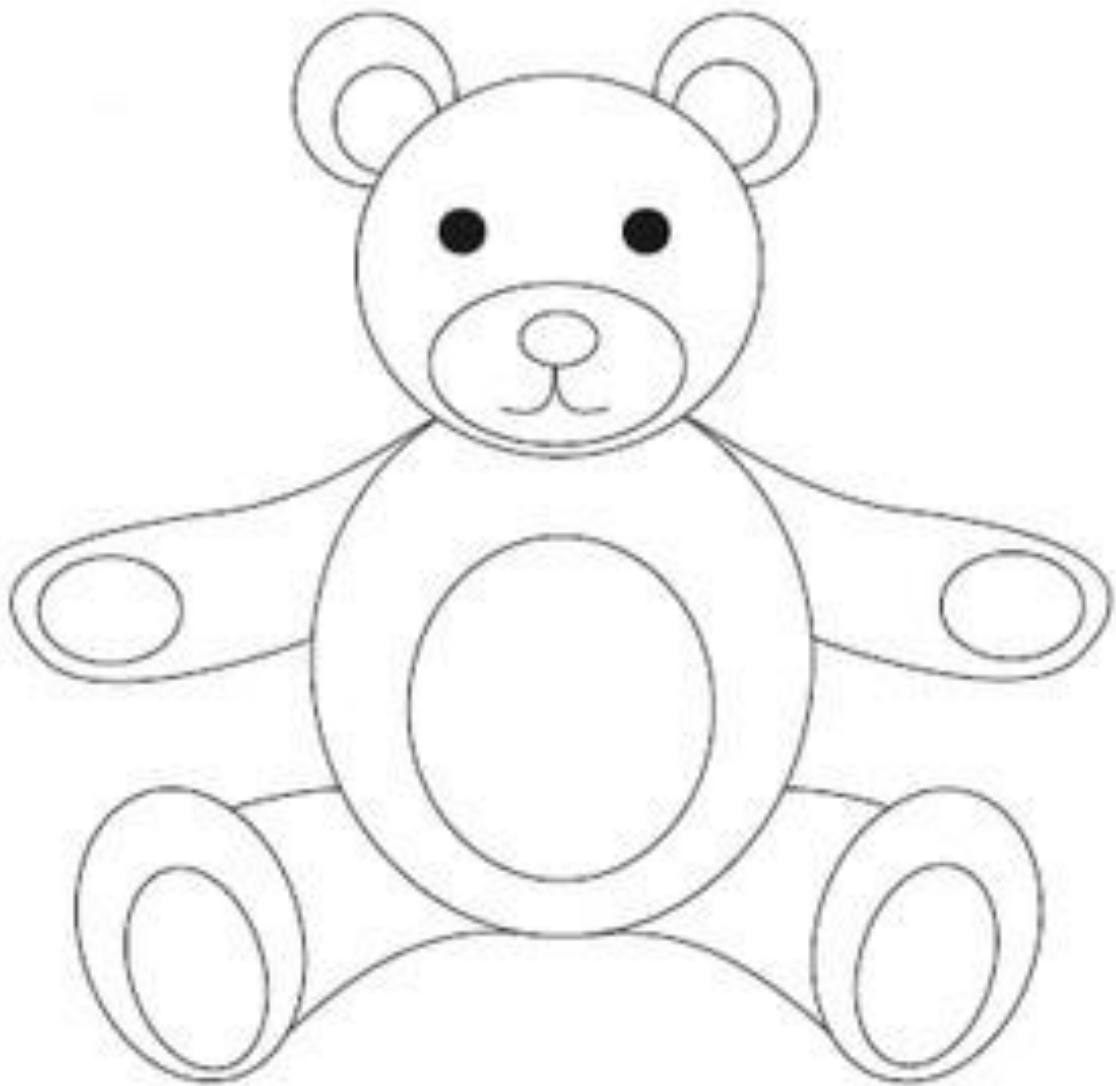
Chwila przerwy. Minuta lub dłużej, do 5 minut - w zależności od zachowania się dziecka. Pierwsze oznaki wychodzenia ze stanu odprężenia, ruchy kończynami czy inne wyrazy pobudzenia ruchowego powinny być sygnałem do wprowadzenia dziecka ze stanu relaksacji.

"A teraz znowu trzeba stać się dzieckiem. Zginamy rączki i wyprostowujemy je -raz, dwa, trzy, głęboko oddychamy -raz, dwa, trzy. Teraz otwieramy oczka, I już każde z was jest znowu tylko dzieckiem. Miś został w lesie, ale my teraz tak jak Miś czujemy się bardzo dobrze, jesteśmy wypoczęci i radośni".

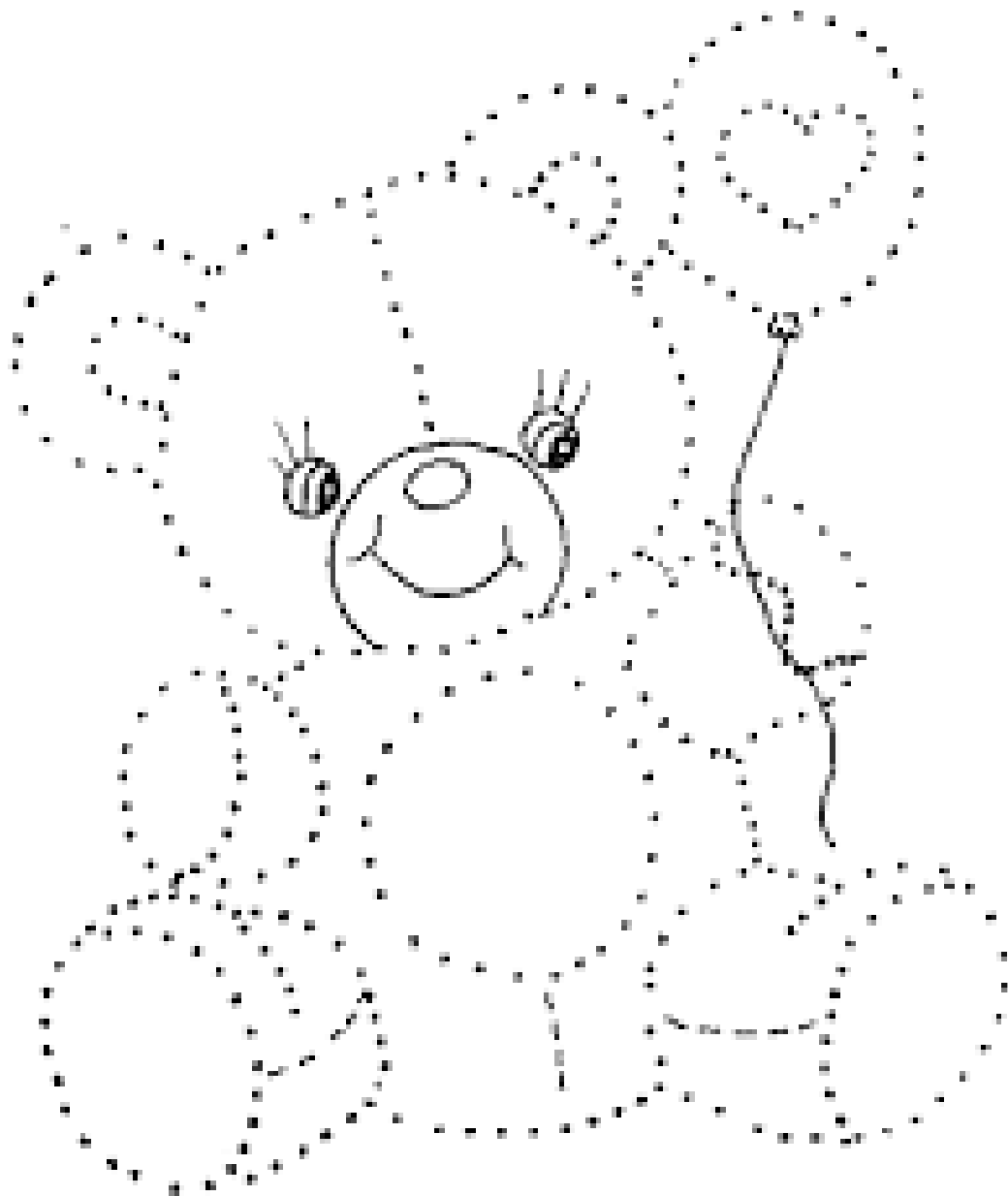
Jak narysować misia? Instrukcja.

Pokoloruj misia.

Narysuj po śladzie. Pokoloruj misia.

Praca dzieci 4 – letnie zadania na piątek 15.05.2020 rok

Franek K. Emma S. Benio Ź. Lidia D. Maks I.

Paweł i Gawęł

Aleksander Fredro

Paweł i Gawęł w jednym stali domu,
Paweł na górze, a Gawęł na dole;
Paweł, spokojny, nie wadził nikomu,
Gawęł najdziksze wymyślał swawole.

Ciągle polował po swoim pokoju:
To pies, to zając – między stoły, stołki
Gonił, uciekał, wywracał koziołki,
Strzelał i trąbił, i krzyczał do znoju.

Znosił to Paweł, nareszcie nie może;
Schodzi do Gawęła i prosi w pokorze:
– Zmiłuj się waćpan, poluj ciszej nieco,
Bo mi na górze szyby z okien lecą.
A na to Gawęł: – Wolność, Tomku,
W swoim domku.

Cóż było mówić? Paweł ani pisał,
Wrócił do siebie i czapkę nacisnął.
Nazajutrz Gaweł jeszcze smacznie chrapie,
A tu z powały coś mu na nos kapie.
Zerwał się z łóżka i pędzi na górę.
Stuk! puk – zamknięto. Spogląda przez dziurę
I widzi... Cóż tam? Cały pokój w wodzie,
A Paweł z wędką siedzi na komodzie.
– Co waćpan robisz? – Ryby sobie łowią.
– Ależ, mospanie, mnie kapie po głowie!
A Paweł na to: – Wolność, Tomku,
W swoim domku.

<https://www.youtube.com/watch?v=VcbXKO3tOgE>

Jak mają na imię bohaterowie wiersza?

Jak zachował się Gawęł względem Pawła?

Jak Paweł znosił zachowanie Gawła?

Co czuł Paweł jak Gawęł urządzał głośne zabawy?

(dziecko może pokazywać mimiką różne emocje:

smutek, złość, zdziwienie, strach).

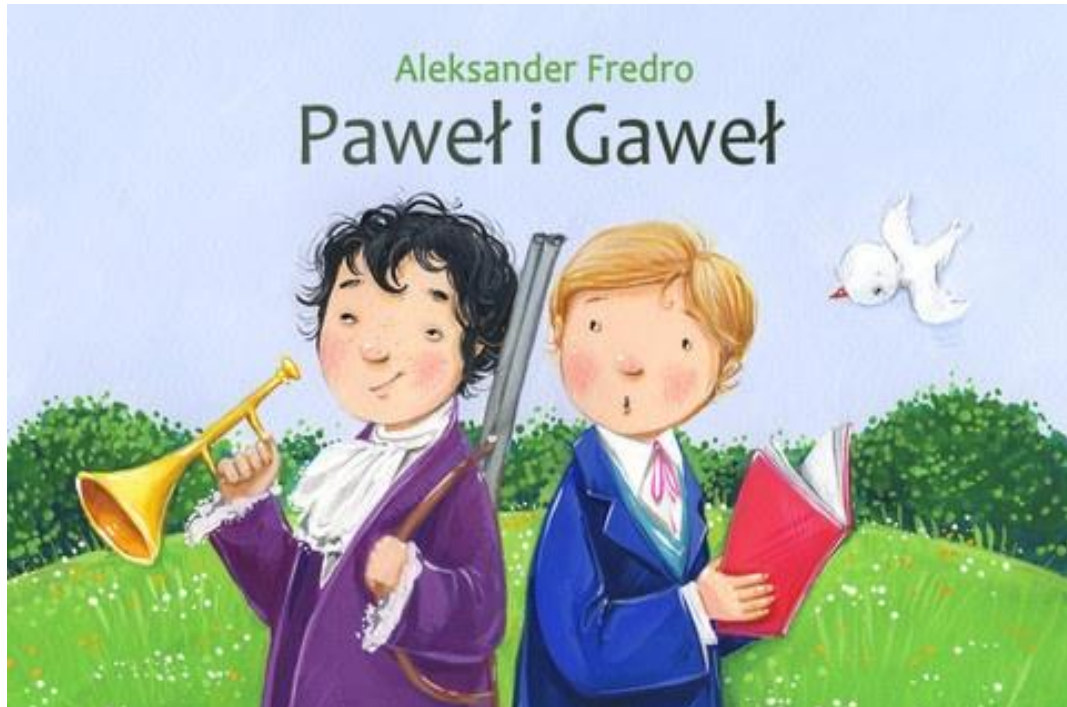
Co czuł Gawęł w trakcie swoich zabaw?

(dziecko pokazuje mimiką emocje:

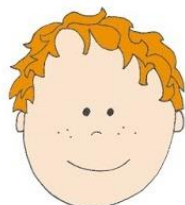
zadowolenie, radość, wesołość).

Jak Paweł i Gawęł mogą rozwiązać konflikt?

Jak Paweł i Gawęł pogodzili się?

POŁĄCZ TWARZE DZIECI Z ODPOWIEDNIMI EMOTIKONAMI.

Praca dzieci 5 – letnie Zadania na piątek 15.05.2020 rok

Patryk M. Wiktor J. Agatka R. Gaba M. Gabryisia K. Wojtek O. Artur K.

„Zły humorek” – D. Gellner

Jestem dzisiaj zła jak osa!

Złość mam w oczach i we włosach!

Złość wyłazi mi uszami i rozmawiać nie chcę z wami!

A dlaczego?

Nie wiem sama.

Nie wie tata, nie wie mama...

tupię nogą, drzwiami trzaskam

i pod włos kocura głaskam.

Jak tupnęłam lewą nogą

nadepnęłam psu na ogon.

Nawet go nie przeprosiłam

–taka zła okropnie byłam.

Mysz wyjrzała z nory:

-Co to za humory?

Zawołałam: -Moja sprawa!

Jesteś zbyt ciekawa.

Potrąciłam stół i krzesło,

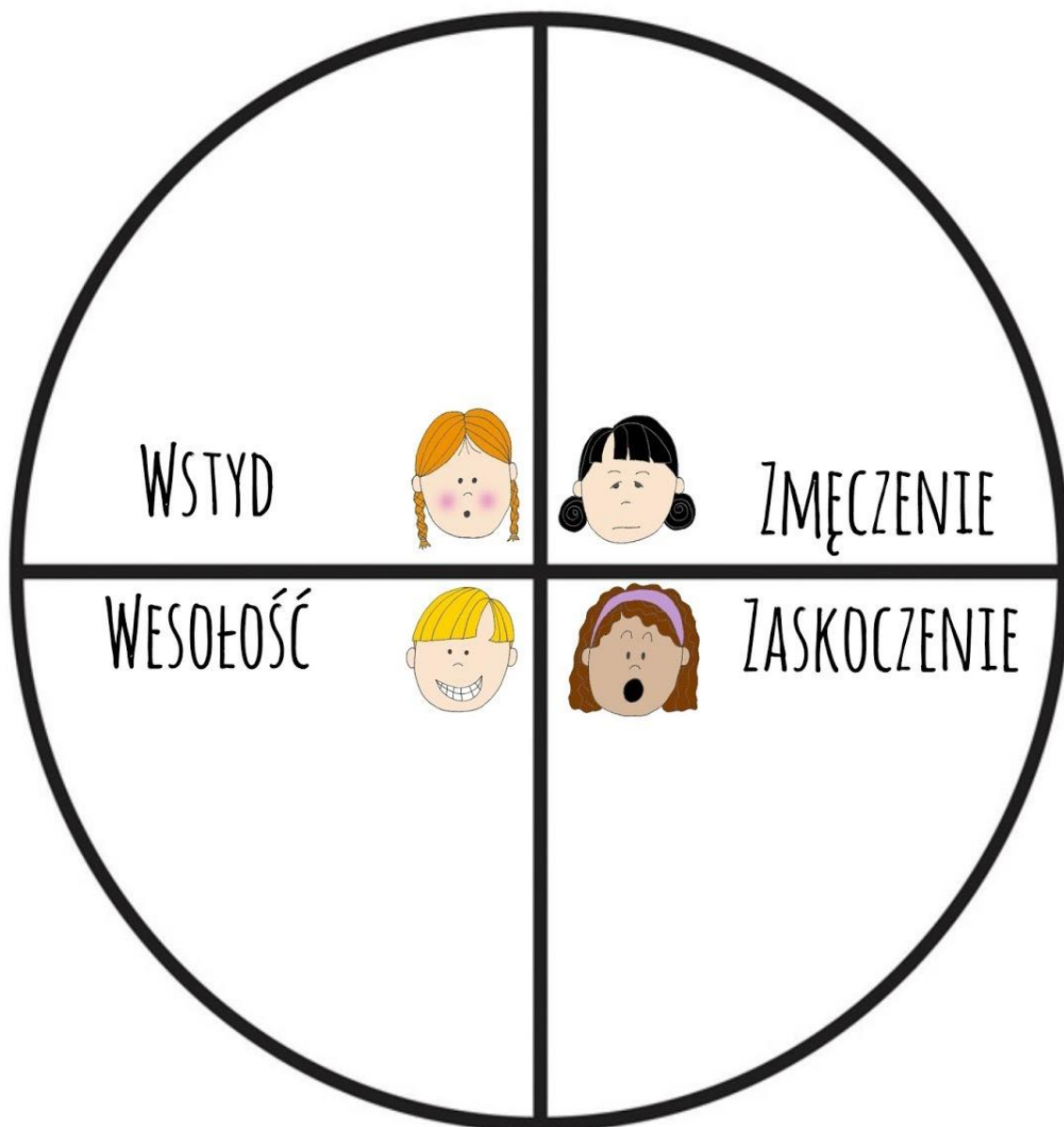
co mam zrobić, by mi przeszło?!

Wyszłam z domu na podwórze,

wpakowałam się w kałużę.
Widać, że mi złość nie służy,
skoro wpadłam dokałuży.
Siedzę w błocie, patrzę wkoło,
wcale nie jest mi wesoło...
Nagle co to? Ktoś przystaje.
Patrzcie! Rękę mi podaje!
To ktoś mały, tam ktoś duży
–wyciągają mnie z kałuży.
Przyszedł pies i siadł koło mnie,
kocur się przytulił do mnie,
mysz podała mi chusteczkę:
-pobrudziłaś się troszeczkę!
Widzę, że się pobrudziłam,
ale za to złość zgubiłam
pewnie w błocie gdzieś została,
NIE BĘDĘ JEJ SZUKAŁA!

- Kto występował w wierszu;
- Jakie humory miała Kasia?
- Komu robiła na złość?
- Dlaczego wszystko jej przeszkadzało?
- Kto pomógł Kasi?
- Kiedy Kasia zgubiła zły humor?
- Jak się zachowujemy kiedy opanuje nas złość?
- Czym grozi takie złe zachowanie?

ZASTANÓW SIĘ I NARYSUJ, KIEDY CZUJESZ WYMIENIONE EMOCJE.

Praca dzieci 6 – letnie Zadania na piątek 15.05.2020 rok

Alicja D. Mateusz M. Wojtek K. Adam O.

**Przypominamy Rodzicom dzieci 6 – letnich, że można odbierać z przedszkola książki, karty pracy 6 – latka. W tych książkach dzieci mogą pracować w domu wg naszej proponowanej tematyki tygodniowej.
Jest to przygotowanie dzieci do szkoły. Zachęcamy do odbioru książek.**

Emocje - malowane na kamieniach.

Zabawa muzyczna „Ukłony”– swobodny taniec przy muzyce, na przerwę dziecko wymyśla miły ukłon do kogoś z rodziny.

<https://www.youtube.com/watch?v=kSE15tLBdso>

**Rodzic mówi początek zdania,
a dziecko kończy je zgodnie z własnymi odczuciami np.:**

- Najbardziej lubię, gdy...
- Czasami boję się...
- Jestem smutny kiedy...
- Wstydzę się, gdy...
- Kiedy jest mi wesoło...
- Jestem zły, kiedy...
- Denerwuję się, gdy...

Mamy prawo odczuwać różne emocje i mówić o tym.

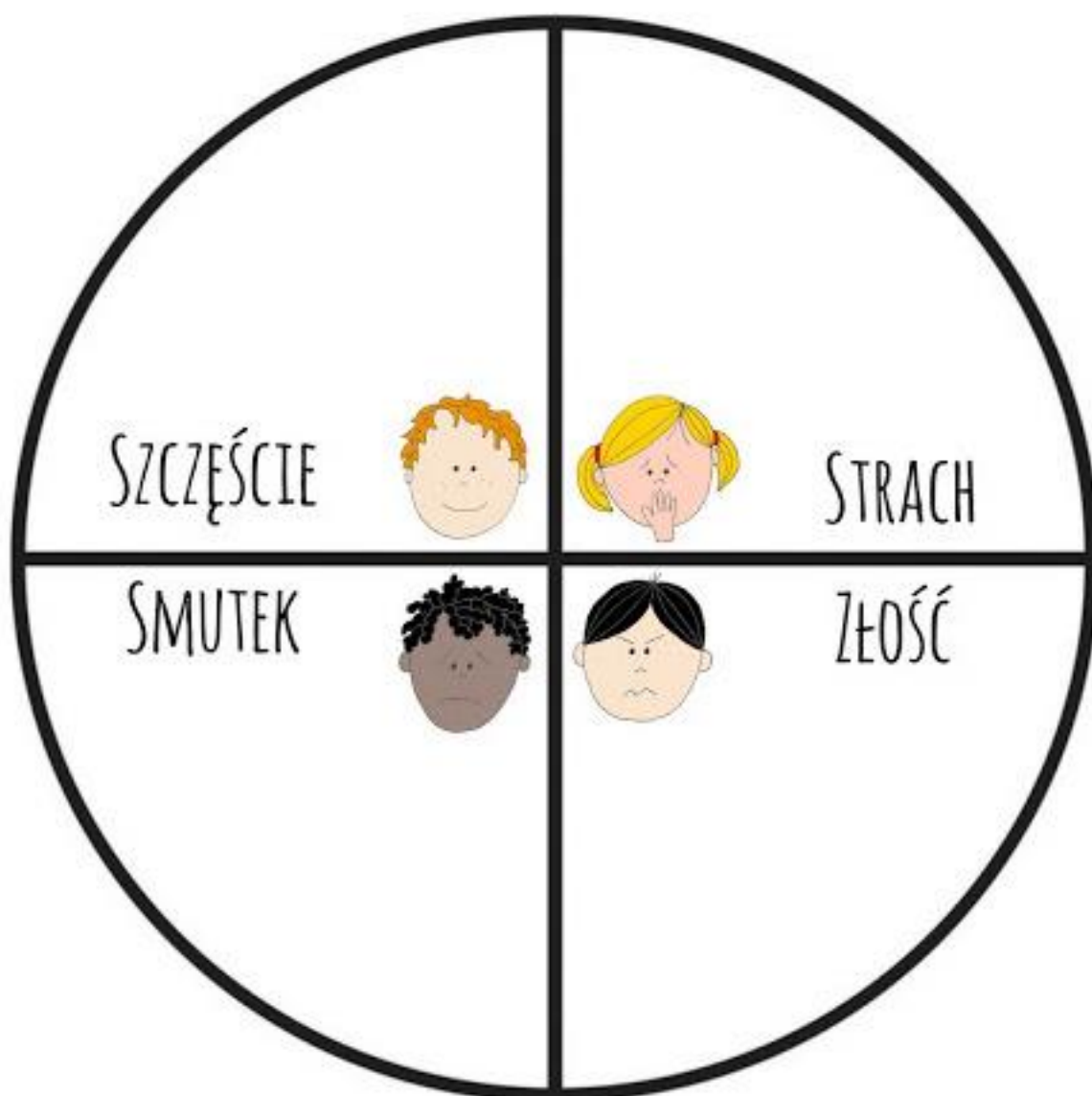
CZUJĘ **TO JESTEM** **MYŚLĘ**

MARZĘ **POTRZEBUJĘ**

CHCĘ **MAM NADZIEJĘ**

JA

ZASTANÓW SIĘ I NARYSUJ, KIEDY CZUJESZ WYMIENIONE EMOCJE.

Odkoduj ukryte cyferki.

1	2		4	5
6		8	9	
	12	13		15
16	17		19	20

PrzedszkoUczek.pl

PRACA DODATKOWA - CHĘTNYM DZIECIOM

Gniotek

Wszelkiego rodzaju zabawy dotykowe oddziałujące na dziecięce zmysły dostarczając maluchom wiele radości. Dlatego warto zrobić samodzielnie własnego gniotka. To jedna z najtańszych zabawek. Zgniatanie balona wypełnionego mąką lub ryżem świetnie odstresowuje i pozwala wyrzucić z siebie negatywne emocje relaksując i wprawiając w dobry nastrój.

Jak zrobić Gniotka to na pewno wie, ale jak napełnić szybko i łatwo balon mąką to już nie jest takie oczywiste. Zdradzę dziś nasz prosty trik dzięki któremu każde dziecko poradzi sobie z samodzielnym wykonaniem tej ulubionej przez większość dzieci zabawki.

Do wykonania Gniotka potrzeba:

Balon, butelkę 500 ml, mąką ziemniaczaną lub ryż, lejek, słomkę lub wykałaczkę, włóczkę do zrobienia fryzury naszemu stworkowi oraz czarny marker.

Na początku wsypujemy mąkę do wysokości 1/2 lub 3/4 butelki w zależności od wielkości balona. Najlepiej robić to przez lejek, poruszając w środku słomką lub wykałaczką, aby przesypywało się bez zastoju. Następnie dmuchamy balon, skręcamy go i zakładamy na butelkę. Teraz wystarczy butelkę obrócić w taki sposób, aby mąka przesypała się do nadmuchanego balona. Można to przyspieszyć ściskając kilkakrotnie butelkę.

Czemu nie wsypujemy mąki przez lejek bezpośrednio do balona.

Odpowiedź jest prosta do nienadmuchanego balona nie zmieścimy tyle mąki, co do nadmuchanego i zamiast gniotka wyjdzie nam "flak". Dlatego właśnie robimy to za pomocą butelki. Wypełniony mąką balon ściągamy z butelki, spuszcza powoli powietrze związujemy go i zabieramy się za dekorowanie.

Na czubku głowy naszego Pana Gniotka przywiązujemy włóczkę i rysujemy markerem buzię. Nasza zabawka jest już gotowa, zobacz na filmie jakie to proste.

https://www.youtube.com/watch?v=2Asv1QetBms&feature=emb_logo

